

holde mig til de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører (Nørskov) og fra den sidste ærede Taler (Chr. Hansen). Naar der tales om Mangler ved Bygningen, kritiseres denne jo ud fra den Opfattelse, at den nuværende Møntmester er en Mand, der er fuldkommen ukyndig i sin Opgave. Jeg har meget sjælden hørt en Embedsmand, der aldrig har gjort sig skyldig i noget, der var egnet til at svække den Agtelse, som han kan gøre Krav paa efter sin Stilling, blive behandlet saadan fra dette Tings Talerstol, som det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller behandler Møntmesteren, og jeg for mit Vedkommende maa paa det bestemteste protestere derimod. Det var et ganske ubeføjet og unødigt bittert Angreb paa denne Embedsmand, over hvem der ikke med Rette kan kastes nogen Skygge. Han blev Møntmester efter en mangeaarig Virksomhed som Møntfuldmægtig, og hans tekniske Dygtighed og Kompetence har aldrig med nogen som helst Ret kunnet bestrides.

Der næst maa man vel sige, at den Plan, der her foreligger, er blevet udarbejdet med større Omhu, end Byggeplaner i Almindelighed bliver, og at de rent tekniske Undersøgelser og Forberedelser, der er gaaet forud for den, har været af en ganske ualmindelig grundig og omfattende Art. Der er gjort Rede for, hvilke Besøg der forud er aflagt i Møntbygninger i Udlandet, hvilke lange Rejser der har været foretaget for at se netop det nyeste paa dette Omraade og foretage Sammenligninger; og der er ikke Skygge af Grund til at tvivle om, at det Resultat, der er fremkommet, staar paa Højde med, hvad Møntteknikken nu kan kræve. Jeg har naturligvis den største Respekt for det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller, men som sagkyndig med Hensyn til Ledelsen af en Møntfabrik og som Mønttekniker maa det ærede Medlem have mig undskyldt, at jeg foretrækker Møntmesteren med hans mangeaarige Erfaring og prøvede Dygtighed fremfor det ærede Medlem, som jo kan være udmærket paa mange andre Omraader, men om hvem jeg ikke hidtil vidste, at hans Specialitet netop laa paa Møntfabrikationens Omraade.

Det var ogsaa en mærkelig Udtalelse af det ærede Medlem, at naar man skulde vide, hvad Ombygningen vilde koste, skulde man henvende sig til Arkitekten med Forbigaaelse af Møntmesteren. Hvor i al Verden skal Arkitekten kunne vide, hvilke Forandringer der kræves i den nuværende Mønt, for at der i hvert Fald kunde være taalelige tekniske Vilkaar dernede? Man kan i en

saadan Sag overhovedet ikke gaa andre Steder hen end til Møntmesteren. Det kan ikke nytte, at man gaar til Møntguardeinen; thi denne er, som der flere Gange er blevet gjort opmærksom paa af de foregaaende Talere, slet ikke nogen teknisk Autoritet med Hensyn til Ledelsen af en Møntfabrikationsvirksomhed. Hans Opgave er en fuldstændig anden, nemlig at have Tilsyn med Legeringen og Proberingen, men aldeles ikke den tekniske Ledelse af Fabrikationsvirksomheden. Der er overhovedet ingen andre Steder at gaa hen end til den Mand, der skal være ansvarlig for denne Virksomhed, og som har den fulde Indsigt deri. Jeg er her gaaet den Vej, som selvfølgelig enhver, som har med en Fabrikvirksomhed at gøre, vil gaa. Hvis han ikke selv er teknisk kyndig i vedkommende Fabrikationsvirksomhed, saa gaar han, naar der er Tale om Ombygning, til den Mand, der skal styre Fabrikken for ham, og spørger: Hvad er fornødent? og derefter gaar han til Arkitekten og spørger: Hvad koster det og hvordan skal det udføres? Jeg kan med det ærede Medlem Hr. Gamborg være ganske enig i at beklage det slette Forhold mellem Møntmesteren og Møntguardeinen, som nu har faaet Lejlighed til at skyde Blomster i Udvalgets Betænkning; og jeg er ogsaa enig i, at man maa søge at tilvejebringe et saadant Forhold i Mønten, at den Art Ting, der her er passeret, ikke gentager sig. Derpaa kan jeg forsikre det ærede Medlem, at min Opmærksomhed skal være henvendt!

Jeg maa paa det bedste anbefale, at man nu endelig tager en Beslutning i denne Sag, og at Beslutningen bliver den at godkende Lovforslaget, saaledes at vi kan faa den moderne, vel indrettede Møntbygning, som vi saa længe har trængt til.

Ordføreren (Nørskov): Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller rettede forskellige Bemærkninger mod min Fremstilling. Det ærede Medlem nævnte bl. a., at jeg havde betegnet den Plads, hvor den nye Møntbygning skulde ligge, som særdeles heldig og passende efter vore Forhold. Det mener jeg ogsaa, den i et og alt er. Dèr vil Virksomheden ikke kunne blive forstyrret, som den er blevet det i den gamle Bygning. Endvidere udtalte det ærede Medlem, at hvis der kunde fabrikeres flere Mønter, var det Meningen at modtage Bestillinger fra Udlandet. I denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem, at det sikkert var Østersøstaterne, vi tænkte paa. Jeg skal oplyse, at der for mange, mange Aar siden er kommet